LA VANGUARDIA

QUÈFEM

Cada divendres gratis amb La Vanguardia **Del 5/10 a l'11/10 del 2012**

CINEMA
'Magic Mike': de l'estriptease a la fama P08

TEATRE
S'estrena 'Oleanna' al Teatre Romea P12

MÚSICA
Lady Gaga torna al Palau Sant Jordi P15

CULTURA
La guerra civil vista per Agustí Centelles P17

RESTAURANTS
Massimo, el restaurant italià de la Via Augusta que supera els tòpics de la pizza i la pasta per deixar bocabadats fins i tot els paladars més sibarites. Plats sorprenents i ambient elegant a bon preu P22

ESPECIAL Enoturisme, fires i activitats de tardor

TEMPORADA ALTA

Printed and distributed by NewspaperDirect
www.newspaperdirect.com US/Can: 1.877.980.4040 Intern.: 800.6364.6364
COPYRIGHT AND PROTECTED BY APPLICABLE LAW

SETMANA VISTA

DALÍ ÍNTIM I CONTROVERTIT, RETRATAT PER JOAN VEHÍ
La seu del Districte de les Corts, Pedralbes Centre i Roca Gallery acullen l'exposició que mostra el seguit de fotografies fetes per Joan Vehí al llarg dels anys que va passar ben a prop de Salvador Dalí. Vehí fabricava els mobles que l'artista dissenyava per a les seves residències de Portbou i Púbol, i així va tenir l'ocasió de captar amb imatges tant la faceta més íntima de Dalí com la més pública, caracteritzada tot sovint per la provocació. Ara, totes les fotografies estan repartides sota tres títols diferents entre els espais que les exposen: a Roca Gallery podeu veure *L'arquitectura inspirada en Dalí*; a Pedralbes Centre, *Dalí íntim*, i a la seu del Districte de les Corts, *L'amfitrió sol·lícit, l'artista provocador*. **Dalí, Cadaqués, un vincle captat per Joan Vehí.** Als espais Roca Gallery de 10 a 20h; Pedralbes Centre, de 10 a 21h, i a la seu del Districte de les Corts, de 10 a 22h. Més informació a: guia.bcn.cat.

ELS LLETRAFERITS TENEN CITA A MANRESA
La capital del Bages celebra des d'avui i fins al dia 28 la sisena edició del Festival Tocats de Lletra, amb la temàtica de l'enamorament com a eix central. Aquesta edició compta amb 40 propostes, que inclouen recitals per tota la ciutat, exposicions, xerrades, tallers, representacions teatrals i concerts. També hi haurà dos concursos: un de literari, el de Microrelats en Català Tocats 2012, i un de fotogràfic, el #TOCATS/#JOVES, a través de l'aplicació Instagram. A més, enguany el festival surt de Manresa: també s'han programat esdeveniments a Calders i Món Sant Benet. La inauguració té lloc demà a les 12h a la Fundació Caixa Manresa, amb el recital poeticomusical *Visca l'amor*, basat en l'obra de Joan Salvat-Papasseit.
Gè Festival Tocats de Lletra. Fins al 28/10. Manresa. **€** De 3 a 25 euros.
Més informació a www.ajuntamentdemanresa.cat.

TORNA LA FIRA DEL DISC
Els aficionats a la música tenen l'ocasió de visitar un any més la Fira Internacional del Disc durant aquest cap de setmana. Enguany el vinil hi té un paper més important gràcies a la revifada dels darrers temps. Un total de 165 estands ompliran l'Estació del Nord arribats, entre d'altres indrets, dels Estats Units, Canadà, Anglaterra, França i Escòcia. Amb motiu de la fira, s'ha programat també la convenció de la banda Kiss, que comptarà amb l'exposició de memorabilia del grup més gran d'Europa. I pel que fa a la subhasta, enguany presenta guitarres signades pels Rolling Stones i Oasis, un disc firmat per Amy Winehouse i cabells d'Elvis Presley. **XIV Fira Internacional del Disc de Barcelona.** Divendres 15/10. Estació del Nord. ☺ De 15 a 21h; dissabte, de 10 a 21h; diumenge, d'11 a 20h. **€** 6 euros entrada general i 5 amb descompte de Carnet Jove. Més informació a www.firadeldiscbcn.com.

ÚLTIMS DIES

Fins al diumenge, teniu l'oportunitat de gaudir del Festival Ulls, que presenta diversos espectacles de música,dansa i poesia. Al cartell hi ha noms com Joan Català, Lola Nice i Una Mika, entre d'altres. **Festival Ulls.** Plaça de la Mercè i barri Gòtic. BCN. **€** Gratuït. Consulteu els horaris i la programació al web www.ulls.org.

GRUPO GODÓ
President: Javier Godó, Conde de Godó **Conseller Delegat:** Carlos Godó Valls
LA VANGUARDIA
Director: José Antich **Director General:** Pere G. Guardiola
QUÈFEM?
Redactora en cap: Rita Peré (rpere@prismapublicaciones.com) **Redacció:** Mar Armengol
Maquetació: Jordi Palacio **Col·laboradors:** Jo Alexander, James Begg, Núria Berlanga, Ariana Díaz, Laura González (Club Subscriptors), Pere Farrando
(correcció lingüística), Vador Lladó, Toni Massanés, Blai Morell, Ramon Oliver, Flaminia Pelazzi, Jordi Play, Oriol Rodríguez, Elisabet R. Luján, Anna Tomàs, Claudio Valdés, Marc Vargas.
Redacció: Diagonal, 662-664, 2a pl. 08034. BCN **Tel.:** 93 492 68 01
quefem@prismapublicaciones.com La Vanguardia: 902 481 482. **Disseny original:** grafica.
PRISMA PUBLICACIONES
Director General: Tim Parfitt **Director de Desenvolupament de Negoci:** Albert Terradas
Director de Suplements: Josep Maria Sanchón **Director d'Art:** Xavier Menéndez
Controller: Ismael Taronger **Preimpressió:** La Vanguardia Ediciones, SL **Impressió:** CRE-A Impresiones de Catalunya, SL **Dipòsit legal:** B-2616-1999
PUBLICITAT: PUBLIPRESS MEDIA www.publipressmedia.com
Barcelona: Diagonal, 477. 08036. 93 344 30 00 **Madrid:** Mª de Molina, 54, 4a. 28006. 91 515 91 00 **Girona:** C. de Barcelona, 12-13. 1r 6a. 17001. 972 41 69 38 **Nord:** Luzarra, 14-16. 2 dreta. 48014 Bilbao. 94 475 54 25 **Llevant:** C/ La Guàrdia Civil, 23. E3-39a. 46020 València. 96 353 06 20.

REPORTATGE 04

Malgrat la crisi, el **FESTIVAL TEMPORADA ALTA** arrenca a Girona amb una programació privilegiada: 74 espectacles, 35 dels quals no s'han vist mai sobre els escenaris catalans. Quinze països completen el palmarès d'autors que comparteixen cartell amb els catalans. A més, s'inaugura un nou espai, la Factoria Cultural Coma-Cros, la nova seu d'El Canal.

FOTO sumari i portada: 'Hans was Heiri', de Zimmermann & de Perrot

CINE 08

'MAGIC MIKE' és la nova comèdia dirigida per Steven Soderbergh, basada en les vivències reals com a striper de l'actor **Channing Tatum** abans de convertir-se en actor. El film comença amb format de comèdia i es va decantant cap al drama.

TEATRE 12

'OLEANNA' reflexiona sobre l'estreta línia que divideix l'èxit del fracàs. L'obra, escrita per David Mamet, es representa a partir de demà al **Teatre Romea.**

MÚSICA 15

El **Palau Sant Jordi** es transforma durant la nit de demà en l'univers particular de **LADY GAGA**, que porta a Barcelona la seva gira The Born This Way Ball.

CULTURA 17

El **Museu Can Framis** inaugura l'exposició fotogràfica d'**AGUSTÍ CENTELLES** amb 110 imatges que conformen un retrat de la crua realitat de la guerra als anys 30.

RESTAURANTS 22

A la Via Augusta hi ha el Restaurant **MASSIMO**, un elegant establiment que va **més enllà de la pasta i la pizza** per redescobrir-nos la veritable cuina italiana a un preu assequible.

NOCTÀMBULS 25

Ambient agradable, música que oscil·la del **flamenc** al soul i tapes d'hummus o guacamole casolà són alguns dels reclams que ofereix **LA LOLA**, al barri de la Ribera.

CASTELLS 26

El **Montsec** conserva antigues relíquies medievals com la del **castell d'Os de Balaguer** i altres fortificacions que garanteixen una excursió històrica autèntica.

club subscriptors
LA VANGUARDIA
Avantatges i ofertes per a subscriptors
www.suscriptoresdelavanguardia.com

B! P21
28
Les **ofertes setmanals** per a subscriptors de **La Vanguardia** de teatre, cinema, hotels, restaurants i molt més. Aprofiteu-les!

SEMÀFOR

Carol López acosta el Liceu als joves amb l'òpera *Cosí fan tutte*, una adaptació humorística i actualitzada de l'òpera de Mozart basada en l'obra de Da Ponte que narra la truculenta història d'amor de dues parelles. Més informació a www.liceubarcelona.cat.

Un 20% dels galeristes de Barcelona diu que podria perdre el seu negoci a causa de la recent pujada de l'IVA, que implicarà un 7% més en el preu que paguen els clients. En senyal de protesta, han llançat el missatge "+ IVA, – Creació".

Els amants del jazz, el blues i el swing poden gaudir cada vespre de concerts de franc a la cocteleria Milano, acompanyant el bon so de la música amb un dels còctels de la variada llista de l'establiment. Més informació a www.camparimilano.com.

QUÈFEM? A FACEBOOK I TWITTER
Assabenta't de les últimes novetats i segueix-nos a les nostres pàgines de Facebook i Twitter (@QFsuplement). Seran benvingudes les teves aportacions i suggeriments!

Printed and distributed by NewspaperDirect
www.newspaperdirect.com US/Can: 1.877.980.4040 Intern.: 800.6364.6364
COPYRIGHT AND PROTECTED BY APPLICABLE LAW

El Temporada Alta

AGUANTA EL COP

El Festival de Tardor de Catalunya reuneix a Girona la millor creativitat de quinze països diferents

TEXT: RAMON OLIVER

'Nit de Reis (The Twelfth Night)'

Printed and distributed by NewspaperDirect
www.newspaperdirect.com US/Can: 1.877.980.4040 Intern.: 800.6364.6364
COPYRIGHT AND PROTECTED BY APPLICABLE LAW

Que el pressupost es redueix el trenta per cent? Doncs es redueix la programació també el trenta per cent. Però a canvi, s'inaugura un nou teatre: el Festival Temporada Alta arranca amb les representacions del *Macbeth* de Rigola que tindran lloc a la Factoria Cultural Coma-Cros, la nova seu d'El Canal. I això és un bon indicador que el festival no perd el seu tarannà ni quan els temps es presenten carregats de dificultats. Ja se sap que això del teatre, la música i la dansa no són cultura sinó entreteniments sense importància ni transcendència; per això l'IVA se'ls ha disparat al 21%. Doncs el Temporada Alta ofereix a canvi nous paquets de descomptes que permeten a joves i no tan joves gaudir a preus raonables dels 74 espectacles programats; 35 amb caràcter d'estrena absoluta a Catalunya. I així, jugant una mica amb l'aritmètica i amb moltes ganes de continuar engrescant un espectador que sap que hi troba sempre alguna oferta feta a mida dels seus gustos personals, es pot acabar oferint un festival cent per cent Temporada Alta. És a dir: un Festival de Tardor de Catalunya fidel als grans creadors que ja tenen un prestigi consolidat i repeteixen visita, però alhora del tot obert als nous noms que comencen a fer soroll: per alguna cosa aquest Festival es va emportar fa uns pocs mesos cap a casa el Premi Max Noves Tendències. Un certamen que, tal com s'han posat les coses, s'ha transformat gairebé en l'únic aparador de què disposem a casa nostra per conèixer el treball de grans companyes i creadors internacionals. I que, alhora, potencia més que mai el seu caràcter de plataforma de llançament de la dramatúrgia catalana: 44 dels espectacles programats tenen denominació d'origen autòctona. L'any que ve, ja ho veurem. Però enguany la festa continua a tota marxa.

MOLTES GANES DE BALLAR!

No s'havia vist mai una cosa igual. Malgrat la reducció general del nombre d'espectacles, el Temporada Alta ofereix més dansa que mai. Fins a tretze propostes coreogràfiques, entre les quals tant hi ha Sol Picó disposada a transformar-se en insecte i a explicar-nos les ***Memòries d'una puça*** (9/11; Teatre de Salt), com un monstre sagrat com ara William Forsythe mostrant-nos el seu rostre més experimental. Forsythe és doblement present al festival, mitjançant la projecció dels molt pedagògics ***Films by William Forsythe*** (24/11; Factoria Cultural Croma-Cros) i dirigint la performance ***Nowhere and Everywhere at Same Time*** (24/11; Factoria Cultural Croma-Cros) que Brock Labrenz interpreta entre pèndols i més pèndols penjats del sostre. I si la presència d'aquests artefactes us resulta opressiva, serà cosa de buscar alguna cosa més lleugera. Què us sembla una bona sessió de ***Striptease*** (23/11; Sala La Planeta) a càrrec d'un Pere Faura disposat a imitar la Demi Moore d'aquella pel·lícula que portava el mateix títol que el seu espectacle? Per cert, com a propina, Faura ens regalarà també ***Bomberos con grandes mangueras***, i amb això està tot dit. Pel festival hi passarà també el rigor conceptual de Mal Pelo, que, a ***Band*** (23 i 24/11; L'Animal a l'Esquena), ens recorda els sentiments d'identitat comuna que comparteixen les persones quan pertanyen a la mateixa banda.

ENTREVISTA A SALVADOR SUNYER, DIRECTOR DEL FESTIVAL

"ÉS CLAR QUE EN CULTURA PODEM SER INDEPENDENTS"

FOTO: MARTÍ ARTALEJO

Que una persona com Salvador Sunyer, lúcid, pragmàtic i animós, sempre disposat a engegar projectes i dinamitzar els ja engegats, et comenci una entrevista amb un "No és gens fàcil, tot plegat", resulta ben significatiu. Sunyer ho reconeix: aquesta està resultant amb diferència l'edició més complicada del Temporada Alta. I no tant per les retallades com per les progressivament dramàtiques conseqüències que va originant la situació d'un país que està com està. Així les coses, Sunyer ho té clar: ara mateix, només té sentit treballar pensant en el futur. I inaugurar un nou espai escènic és clarament una aposta de futur.

Què significa obrir la Factoria Cultural Coma-Cros en un moment com aquest?
Doncs és una cosa rara, que només s'ha pogut fer gràcies a la Comunitat Europea, que ho ha pagat, i que resulta alhora tan excitant com perillosa. En un moment en què no hi ha diners, l'equipament s'ha de veure com un espai pensat per al futur immediat. Un espai, doncs, senzill, que generi les mínimes despeses i prescindeixi de tot el que no sigui estrictament necessari. Gairebé, una casa oberta al públic on els artistes es puguin trobar i crear.

Quan parles de futur, penses que la situació econòmica actual serà de llarga durada?
Sí. La sensació és que tenim per davant molts anys així. I en el nostre cas, amb el greuge comparatiu que nosaltres no disposem de les estructures culturals de què disposen altres països europeus. L'avantatge és que potser així ens costarà menys adaptar-nos als nous condicionants. El que és clar és que cal retallar en estructures.

Què els diries, a aquests polítics i ministres que veuen la cultura com una pura distracció i la tracten econòmicament com si fos un luxe gairebé innecessari?
Els diria que som en un país en què la cultura és l'única cosa que genera cohesió. I els recordaria també de pas que la cultura genera alhora economia. Cal tenir en compte que, als Estats Units, només la indústria armamentista produeix més beneficis que la indústria cultural. Esclar que, tornant a la nostra realitat, no podem oblidar que darrere el que se'ns presenta com a opcions tècniques purament econòmiques, sovint es poden reconèixer opcions que són del tot polítiques.

Corre la cultura un seriós perill d'extinció?
Tinc clar que la cultura té futur, perquè no es pot concebre una humanitat sense cultura; no crec que ho puguin concebre ni els polítics més dolents. El que sí que pot passar és que ens carreguem del tot la forma de transmissió i democratització d'aquesta cultura. Potser acabarem tornant als temps en què la cultura era un bé reservat a minories molt petites.

Amb aquest panorama, com s'ha enfrontat el Temporada Alta a les retallades?
No ha sigut pas la tasca més difícil. El que hem tingut clar en tot moment és que si el nostre pressupost baixava el trenta per cent, nosaltres havíem d'aplicar retallades pel que fa al volum del festival, però no pas pel que fa a les seves intencions i línies essencials. Cal seguir donant protagonisme a l'autoria catalana, molt àmpliament representada. I cal continuar exhibint les coses interessants que es fan fora, perquè només podem formar part d'Europa si compartim coses en comú. I cal seguir apostant per les propostes de futur; en aquest sentit, cal dir que aquesta és l'edició amb més espectacles de dansa de tota la història del festival.

Has hagut de deixar aparcats pel camí molts projectes interessants per culpa d'aquestes circumstàncies?
Moltíssims. No diré noms, perquè sempre hi entra aquell punt d'humiliació en què un creador es pregunta per què li han dit que no a ell i no a altres companys seus. El cert és que jo sempre dic que dirigir un festival consisteix bàsicament a haver de dir que no. Però en les actuals circumstàncies això resulta molt més dramàtic, perquè saps molt bé que fins i tot creadors reconeguts que en altres indrets estarien treballant sense problemes, aquí estan sense feina. I no ens enganyem: a casa nostra només hi ha tres portes a què poder trucar.

Veig que enguany el Temporada Alta consolida la Setmana per a Programadors que va encetar l'edició passada.
La veritat és que aquella primera experiència va resultat espectacular, molt positiva. I enguany, i malgrat la situació econòmica, l'hem ampliada . No ens enganyem: del que es tracta és d'atreure l'atenció de programadors nacionals i internacionals fent coincidir a la programació i en uns pocs dies creadors tan atractius com ara Angélica Liddell, Sidi Larbi o William Forsythe. I de barrejar aquests espectacles estrella amb propostes del país que poden tenir molta sortida. D'altra banda, enguany hem organitzat conjuntament amb el centre El Graner una trobada entre coreògrafs nascuts al voltant dels anys 80 i que treballen per tot Europa; una trobada que servirà com a punt d'intercanvi d'idees, però que també donarà origen a un seguit de petits espectacles curts. I és que la projecció europea i la recerca de coproduccions és un altre dels aspectes en què el festival no rebaixa el llistó, sinó que més aviat l'apuja.

Ja està preparat el Temporada Alta, per esdevenir si escau el gran festival escènic d'un futur nou estat d'Europa? Se'n parla, del tema, dins la professió?
Se'n parla, sí. I s'assenyala que el més important és saber com es gestionaria aquest nou estat. El que queda molt clar és que, d'alguna manera, és precisament en el tema cultural on podem ser bastant independents. I que això és el que hem intentat fer al Temporada Alta al llarg d'aquests darrers anys. Com s'ha de fer? Aquí tenim com a exemple dues de les coproduccions que presentem enguany, els nous espectacles de La Zaranda i d'Angélica Liddell. S'estrenen aquí, i això podria representar una bona forma de relació entre un estat independent i el seu veí. En les xarxes culturals, aquesta mena de vincles ja existeix.

Printed and distributed by NewspaperDirect
www.newspaperdirect.com US/Can: 1.877.980.4040 Intern.: 800.6364.6364
COPYRIGHT AND PROTECTED BY APPLICABLE LAW

TU, ABANS QUE CAP ALTRE!

No cal ni dir que el Temporada Alta continua proporcionant l'oportunitat de recuperar (o tornar a veure, si us vau quedar amb ganes de més) un bon grapat dels espectacles estrella que porten ja el seu bon temps donant voltes pels escenaris: en aquest sac hi caben propostes tan estimulants i variades com ara ***Incendis***, ***Fa una mica de soroll***, ***Forever Young***, ***Splenda***, ***L'habitació blava***, ***Operetta***, ***Dubte*** o ***Celobert***. Però com us deia abans i sabeu molt bé, el plat fort i més nutritiu de l'oferta el constitueixen la llarga llista de muntatges que mai abans havien tingut accés als nostres escenaris. Alguns d'aquests, en realitat, passaran aquí la seva primera prova de foc davant l'espectador. Aquest és per exemple el cas de l'espectacle de La Zaranda, la insubornable companyia andalusa que fa a la vora 35 anys que ofereix un teatre tan compromès pel que fa a la forma com pel que fa al fons. I que aquest cop es disposa, amb ***El régimen del pienso*** (3/11; Teatre de Salt), a oferir-nos una visió del món de la burocràcia i el funcionariat tan càustica com un espectacle de Kantor, i tan plena d'humor absurd com un relat de Kafka. Deu ser que els funcionaris van sobrats de rutina, però mancats de disciplina? Doncs, si es tracta d'introduir disciplina a la vida, només cal agafar com a exemple els molt disciplinats jugadors de ping-pong xinesos que inspiren el ***Ping Pang Qiu*** d'Angélica Liddell (22/11; El Canal, Coma-Cros). Això sí: tal com suggereix Liddell, la disciplina potser ajuda a suportar la desesperança, però ataca de forma letal l'esperit d'aventura reivindicat per T de Teatre a ***Aventura!*** (del 16 al 18/11; Teatre Municipal de Girona), un espectacle amb què la companyia es retroba amb Alfredo Sanzol i en el qual, curiosament, el xinesos que no es dediquen a jugar al ping-pong sinó a fer grans negocis internacionals tenen també un gran protagonisme. I ara abandonem el gegant asiàtic, per fer una visita retrospectiva a la molt estalinista Moscou d'***El mestre i Margarida*** (16/11); després d'haver quedat fascinats pels grans recursos audiovisuals amb què Complicete ha adaptat la novel·la de Mikhaïl Bulgàkov, serà molt interessant veure com Pep Tosar la trasllada a Barcelona mitjançant un exercici de minimalisme. I ja que som en una Barcelona en què tothom especula sobre el tema, resultarà també estimulant veure com es planteja Jordi Casanovas el futur de la ***Pàtria*** (12/10; El Canal, Coma-Cros). Esclar que també pot haver-hi qui pensi que la veritable pàtria es troba al regne de la ficció i entre els arbres de l'art. Per a qui pensi així, pot resultar del tot recomanable perdre's pels molt metafòrics boscos en què Shakespeare situa un bon grapat d'escenes de les seves obres; els boscos que ara recorre Calixto Bieto a ***Forests*** (13/10; Teatre Municipal de Girona) en companyia de Josep Maria Pou, Roser Camí i Maika Makovski. Res a veure entre aquesta poètica flora i la realitat rural i utòpicament llibertària que defensen els habitants de Marinaleda, el poble andalús a partir del qual el sempre estimulant Ernesto Collado ha creat ***Nueva Marinaleda*** (25/11; Sala La Planeta).

FESTIVAL TEMPORADA ALTA

Data: Des del 4/10 fins al 9/12. Girona, Salt, Bescanó i Celrà. **Venda d'entrades i paquets en línia:** www.temporada-alta.net. Espectacles Temporada Alta a Perpinyà, www.theatredelarchipel.org. ☎ 972 402 004.

LA MÚSICA DEL FESTIVAL

Culta, decadent, genuïnament indie, orgullosa de les seves molt variades influències, tan apta per acompanyar una diva del cabaret i el musical com ara Ute Lemper com per acoblar-se a la veu de la Jane Birkin post Gainsbourg: així és la música de The Divine Comedy. I aquesta música sonarà més íntima que mai, quan **Neil Hannon** (2/11; Auditori de Girona) l'interpreti amb la sola companyia d'un piano i una guitarra. Aquesta és sens dubte una de les propostes més exquisides de la programació musical d'un festival que ens permetrà també comprovar que **Sisa** encara pot fer que "Qualsevol nit surti el sol" (3/11; Auditori de Girona), mentre **Antònia Font** ens presenta de forma oficial el seu nou disc *Vostè és aquí* (26/10; Auditori de Girona) i experimenta amb sonoritats fins ara inèdites en el seu repertori. Per la seva banda, Leonor Walting i els seus companys de **Marlango** s'obliden de l'anglès i ens ofereixen *Un día extraordinario* (20/10; Auditori de Girona) que és també "un día, todo cantado en castellano". Estem també a punt de descobrir que **Albert Pla** s'ha ficat com qui no vol la cosa en una *Manifestació* (24/11; Auditori de Girona). I que ara no sap com sortir-ne; aquesta "mani" no s'acaba mai! I mentrestant, **Carles Santos** continua tocant les tecles i oferint un *Concert de piano* (29/11; Auditori Viader) que es transforma com si res en una acció teatral. I **Silvia Pérez Cruz** (11/11; Auditori de Girona) continua provocant emocions a dojo amb aquesta veu seva a què sembla que ningú no es pot resistir.

Marlango

10 IMPRESCINDIBLES SENSE FRONTERES

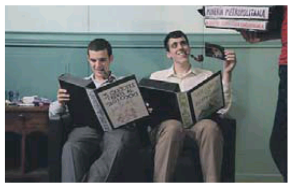

1 LOS TALENTOS
(5/10; Sala La Planeta)
I els intel·lectuals? On s'han ficat els intel·lectuals, en aquests temps de crisi? Aquesta pregunta se la fa el mateix Salvador Sunyer, tot assenyalant l'abisme que separa l'actitud dels intel·lectuals d'ara mateix amb la que mantenien en aquells altres temps de la primera transició. I se la fan també amb notable ironia Los Talentos, una jove companyia de Buenos Aires convertida ja en la nova sensació del teatre argentí; un teatre que, un cop més, utilitza l'austeritat, l'humor i la proximitat com a armes escèniques infal·libles.

2 EL COR DE LES TENEBRES (DUISTER HART)
(6/10; Teatre de Salt)
"L'horror! L'horror!". ¿Recordeu les paraules que pronuncia el coronel Kurtz al final de la magistral novel·la de Conrad? ¿Recordeu el Marlon Brando d'*Apocalypse Now*, l'esplèndida versió lliure i vietnamita de la novel·la filmada per un Coppola en permanent estat d'al·lucinació? Doncs aquest horror que tant pot remetre al colonialisme salvatge com a la veritable naturalesa humana us arriba ara servit per Guy Cassiers, creador hipnòtic capaç de crear amb un sol actor (Josse de Pauw) unes atmosferes carregades de mil dimonis.

3 DRUGS KEPT ME ALIVE
(11/10; Teatre de Salt)
La droga, mata? No generalitzem. Sense ànims d'escandalitzar, també pot ser que la droga et doni nova vida. I així ens ho explica Antony Rizzi, el protagonista d'aquest espectacle amb què Jan Fabre torna a demostrar la seva fidelitat envers el Temporada Alta. Fabre ens va ficar l'any passat dins el taüt ple de papallones de *Preparatio Mortis*. I comparat amb allò, aquest càustic cant a les virtuts de l'èxtasi i la "farlopa" fins i tot pot semblar un espectacle festiu. Com a mínim, el seu protagonista ha passat moltes nits de festa.

4 HANS WAS HEIR!
(19 i 20/10; Teatre Municipal de Girona)
El món a l'inrevés. Als espectacles dels suïssos Zimmermann i De Perror, el més habitual és que les coses inanimades acabin semblant objectes dotats de vida pròpia i que les persones vives acabin semblant objectes sense vida pròpia ni ànima. Pitjor (o millor) encara: veritat que, dit així, la cosa pot resultar una mica angoixant? Doncs el teatre

Printed and distributed by NewspaperDirect
www.newspaperdirect.com US/Can: 1.877.980.4040 Intern.: 800.6364.6364
COPYRIGHT AND PROTECTED BY APPLICABLE LAW

'Racconto'

visual i circense de la companyia fa que tot acabi ple d'humor, encara que en el fons la formació no faci altra cosa que recordar-nos tota l'estona com en som de fràgils, les persones.

5 HAMLET (HAMLETAS)
(27/10; Teatre de Salt)
Qui gaudís l'any passat de la seva *Miranda*, una adaptació lliure de *La tempesta* en temps dels gulags, segur que no es voldrà perdre per res aquesta altra incursió del magnífic director lituà Oskaras Korsunovas en l'obra de Shakespeare. El cas és que en aquest espectacle estrenat fa ara quatre anys, i rebut amb entusiasme, Kursunovas prefereix no mirar cap al passat. I fa servir el príncep de Dinamarca per proposar-nos a tots plegats una mena d'autoanàlisi del nostre present, tot considerant que n'anem molt necessitats. Serà veritat?

6 LES TRES GERMANES
(9 i 10/11; Teatre Municipal de Girona)
L'extraordinari director Declan Donnellan ja no en té prou d'haver revolucionat la nostra visió de Shakespeare; ara, Cheek by Jowl (la companyia que va fundar conjuntament amb l'escenògraf Nick Ormerod) també parla rus des de fa uns pocs anys. I fins i tot té la gosadia de presentar al públic de Moscou versions personals dels seus propis clàssics. La veritat és que l'emotiva trobada entre Donnellan i les tres germanes de Txèkhov que mai no tornaran a Moscou encara que no desitgin altra cosa, promet ser antològica.

7 RACCONTO
(Del 9 a l'11/11; Auditori de Girona)
Han trigat; i tant, com han trigat. Però finalment els nois i les noies de Mayumana s'han decidit per fi a presentar a casa nostra un espectacle diferent d'aquell altre que els va servir per batejar-se artísticament fa ara quinze anys i els va obrir les portes escèniques de tot el món. Ajudada per un Andreu Buenafuente que els presta la seva veu i el seu sentit de l'humor, la companyia ofereix un muntatge tan ple de ritme, coreografia i comicitat com l'anterior: una fórmula que ja ha atret més de set milions d'espectadors, millor ni tocar-la.

8 PLAY
(23/11; Teatre Municipal de Girona)
Ens agraden molt, les coreografies de Sidi Larbi Cherkaoui. Però encara ens

agraden més quan és ell mateix qui s'anima a ballar-les, tot solet o en companyia d'algun altre talent del món de la dansa. Cal recordar, com ho fa el festival amb orgull, que El Canal va coproduir la trobada entre el creador belga i la gran bailaora Maria Pagés en un desert ple de *Dunas*. Doncs ara, Sidi Larbi comparteix escenari amb Shantala Shivalingappa, una virtuosa de la dansa clàssica índia admirada per la mateixa Pina Bausch. I la fusió promet ser electritzant.

9 GHOST ROAD
(30/11; El Canal, Coma-Cros)
Viviane de Muynck: una actriu descomunal que ens hem acostumat a

veure als muntatges de Jan Lauwers (era la protagonista d'*Isabella's Room*) i que està disposada a oferir-nos un monòleg apocalíptic que gairebé explica la fi del nostre món; aquí teniu la primera raó per no perdre's aquest espectacle. La segona ve donada per la possibilitat de conèixer el treball d'un jove director belga que està fent ja molt de soroll per tot Europa, i que arriba a Girona tot just després de l'estrena mundial a Rotterdam d'aquesta proposta.

10 NIT DE REIS
(Del 5 al 7/12; Teatre Municipal de Girona)
Coneixeu l'argument d'aquesta meravellosa comèdia de Shakespeare? Potser recordeu llavors que Viola, la seva protagonista, es passa tota l'estona disfressada d'home i despertant la passió amorosa de la comtessa Olívia. L'embolic resulta encara més espectacular si ens trobem a l'escenari un actor fent el paper de dona vestida d'home, que és el que passa sempre als memorables espectacles amb repartiment exclusivament masculí de la companyia Propeller. Després del seu antològic *Henry V*, Edward Hall, ataca de nou!

Printed and distributed by NewspaperDirect
www.newspaperdirect.com US/Can: 1.877.980.4040 Intern.: 800.6364.6364
COPYRIGHT AND PROTECTED BY APPLICABLE LAW